

únor 2/2014
časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON
2014

zima v NY - Kostel Panny Marie Královny Mučedníků, Forest Hills

Anděl Pokory

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

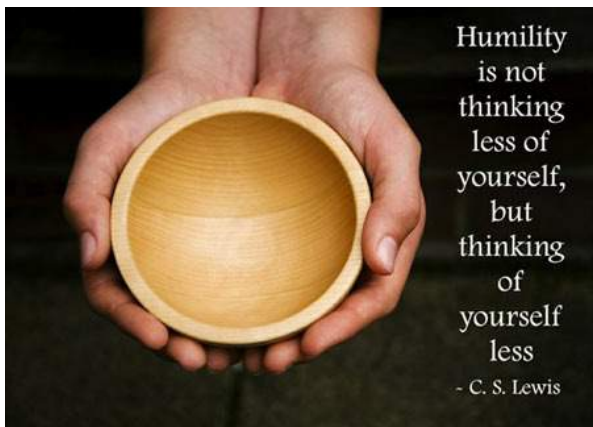
Německy se pokora řekne “Demut”, tj. “Mut zu dienem”. Odvaha, ochota k službě. Latinské humilitas souvisí se slovem humus, tzn. “Země”.

Člověk je “humilis”, pokorný, je-li zemitý, stojí-li pevnýma nohama na této zemi. České slovo “pokora” doslovně charakterizuje člověka, který zná svou míru a respektuje ji. Pokorný člověk ví, že je tvorem ze země vzešlým, a že má tudíž svou mez. Že je bytostí omezenou svými pudy a zcela vitálními potřebami. Člověk, který se neodvažuje prohlédnout na sebe reálně, je slepý. O tom vypráví onen slavný příběh o uzdravení slepce v 9. kapitole Janova evangelia. Setkáváme se s člověkem od narození slepým. Zřejmě prožil tak strašné dětství, že mu nezbývalo nic jiného než zavřít oči před skutečností. Vytvořil si svůj svět, aby vůbec přežil. Oproti negativním obrazům, které mu chtěli vnutit druzí, si vytvořil vysoký ideál. Ten však neodpovídal realitě, a tak před ní musel zavírat oči. Ježíš jej uzdraví tím, že plivne na zem a prach smíchá se slinou. Touto nevábnou kašičkou potře slepci oči, jako by mu říkal: “I ty jsi přece vzat ze země. Vyrovněj se s tím blátem, které je v tobě. Pak opět prohlédneš. Potřebuješ odvahu k pravdě, ke svému lidství, ke své zemitosti. Pak budeš moci jít světem s otevřenýma očima!”

Pokora jako odvaha k pravdě byla pro mnichy známkou spirituality. Koho jeho duchovní cesta učinila člověkem povýšeným, který se vyvyšuje nad druhé, koho ovládají pudy a nálady, ten se s pravdou o sobě ještě nesešel. Hermann Hesse to líčí ve své knize “Siddharta” fascinujícím způsobem. Nejprve se Siddharta cvičí v tvrdé askezi, ale s tou ztroskotá. Pak se vydá do světa a žije podle svých žádostí. Posléze se tohoto způsobu života nasytí a opět se stahuje zpět. U řeky se mu náhle dostane velkého osvícení. Vidí “lidičky” plavící se na člunu přes řeku. Dříve by si byl připadal nad ně povznesený. Teď však s nimi soucítí, cítí s nimi těsnou jednotu. Je právě takový jako jsou oni. Má s nimi soucit, ale sdílí i naději. Nikoho neodsuzuje, ale ví: pro ně pro všechny existuje větší láska, která může všechno proměnit. Anděl pokory ho vzal do své školy a poučil ho, že jen tehdy bude moci zakusit svou jednotu s lidmi a se sebou, bude-li ochoten sestoupit k nim a ke své pravdě.

Pokorní nejsou ti, kteří ze sebe dělají trpaslíky, kteří nepřevzmou žádný úkol, protože si nevěří. Nejsou to ti, kteří pokrytecky říkají: Já, nejmenší z nejmenších. Jsou to naopak ti, kteří se přiznávají ke svému pravdivému obrazu a vystupují tudíž skromně. Vědí, že i v nich jsou všechny propasti světa, a proto nikoho neodsuzují. Protože se sklonili k hlíně své pravdy, mohou se stát anděly pokory, kteří dovedou napřimovat lidi ohnuté a ztroskotané. Humilitas má cosi společného i s humorem. Pokorný člověk mívá smysl pro humor. Dovede se smát sám sobě, má k

sobě odstup. Umí se na sebe po dívat s nadhledem, protože si dovolil být takový, jaký je: člověkem země i nebe; člověkem plným chyb a slabostí a zároveň hodným lásky, drahým. Přeji ti, aby ti anděl pokory daroval odvahu přijmout se se svou pozemskostí a se svým člověčenstvím. Pak z tebe bude naděje a důvěra přecházet na všechny, s nimiž se setkáš. Anděl pokory vytvoří kolem tebe prostor, v němž najdou lidé odvahu k sestupu do vlastní skutečnosti, a tím i k výstupu k pravému životu.

Humility
is not
thinking
less of
yourself,
but
thinking
of
yourself
less
- C. S. Lewis

“**T**AK VY SE hlásíte ke katolické církvi. Hmmm, to jsem nikdy neslyšel”. Byla to slova jednoho mladého muže, který se s námi střetl po bohoslužbě v malém městečku Winona, MS. V baptistickém kostele jsme tam byli s mým předchůdcem P. Jindřichem Kotvrdou jediní bílí. Bohoslužba byla krásná - hlavně gospelové zpěvy. Pastor kostela nás po bohoslužbě dokonce pozval na oběd. Mně ale stále zněla v uších slova mladého muže “katolická církev - to jsem nikdy neslyšel”. Je to už hodně dávno, kdy jsme s P. Jindřichem cestovali po středozápadu Ameriky (r. 2000). Ten mladý muž se snažil žít podle evangelia, tak jako já. Pravděpodobně chodil do kostela každou neděli. Na druhou stranu se ptám, kolik lidí, římskokatolíků, ví, že baptisté jsou také křesťanská církev. A je mnoho jiných křesťanských církví. Samozřejmě, hřešíme na to, že římskokatolická církev je ta největší a měl by ji znát každý.

Každý z nás žijeme ve svém “mikrosvětě”, posuzujeme ostatní podle svých vlastních zkušeností a znalostí. To, co je “za humny”, nás moc nezajímá, nemáme na to čas. Někdy také můžeme vinit školu, že nás nenaučila věci, které bychom měli znát. Jistě jste se setkali s lidmi, kterým se při vyslovení státu Česká republika vybaví v mysli terorismus čečenských radikálů a nebo také její “hlavní město Bělehrad”. Je na nás Čechů a Slováků, abychom svým životem ukázali na bohatství kultury, ze které jsme vyšli. A snad ještě více máme povinnost ukázat, že katolická církev není jenom obrovská instituce, ale především společenství lidí, kteří následují Ježíše Krista a tak jako on, se snažíme obnovit tento svět k lepšímu. *Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.*

Fr. Antonín

VSTUPUJEME DO NOVÉHO roka 2014. Vzájomne sa povzbudzujeme želaniami, aby nový čas, ktorý dostávame darom, bol pre nás požehnaným časom, aby sme mohli v najšť pokoj v duši a skutočnú radosť zo života. Z toho dôvodu je pred nami ponuka prežívať tento rok ako **Rok Sedembolestnej Panny Márie**. Je to práve 450 rokov odvtedy, ako začala v Šaštíne úcta k Sedembolestnej Panne Márii, ktorá je teraz aj osobitnou patrónkou Slovenského národa. A na začiatku tejto úcty je príbeh uzdravenia manželského vzťahu manželov **Angely a Imricha Coborovcov**. Stalo sa to v roku 1564.

Keď sa vracali v uzavretom koči do svojho šaštínskeho kaštieľa, prepukla medzi nimi ostrá výmena názorov. Táto výmena názorov bola len prejavom dlhodobej ťažkosti, ktorá narúšala ich vzájomné vzťahy v manželstve a ich vzájomnú lásku. Pôvodné opisy tejto udalosti zaznamenali, že ich vzájomné vzťahy narúšala výbušná povaha manžela Imricha. Je isté, že táto poznámka vyjadruje iba jednu čiastku mnohých rozmerov vzťahu manželov. Ale tá prudká výmena názorov v onom roku 1564 vyvrcholila tým, že rozhnevaný manžel dal koč zastaviť, manželku z koča vykázal a pokračoval v ceste. Čo mohla prežívať takto ponížená manželka? Iste opustenosť, neistotu, obavy zo straty manžela, pokušenia zúfalstva a beznádeje. No Angela sa uprostred tejto skúšky obrátila o pomoc k Panne Márii. Veď ona stála pod krížom svojho Syna, stála uprostred veľkej skúšky, stála s nádejou proti všetkej beznádeji. Iste aj Angela si v duši veľmi želala a modlila sa o Božiu pomoc na príhovor Panny Márie. Angela iste prosila o to, aby nestratila nádej v duchovnej bolesti a sklamaní.

Po nejakom čase prišiel pre Angelu koč, aby ju odviezol domov. Tam ju čakalo prekvapenie - manžel, ktorý prosil o odpustenie. Bolest' v duši sa premieňala na radosť u oboch manželov. A keď sa spolu rozprávali o celej udalosti, Imrich sa stotožnil s príslubom manželky Angely, že z vd'ačnosti dá postaviť sochu Sedembolestnej Panny Márie. Priamo na mieste vrcholiaceho konfliktu - aby sa tam, kde predtým triumfoval hnev, sprítomnilo víťazstvo lásky Božej Matky.

Každý mesiac tohto mariánskeho roka 2014 má svoju osobitnú tému, ktorej sa budeme postupne venovať v rámci niekoľkomesačnej prípravy, ktorá vyvrcholí púťou na Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie do Národnej Baziliky Neпоškvrneného počatia vo Washington, D.C., kde bude slávnostná sv. omša

MOTHER OF SORROWS - PRAY FOR US
PIETA
SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE
V SLOVENSKEJ KAPLNKE
NÁRODNEJ BAZILIKY
NEPOŠKVRNENÉHO POČATIA
VO WASHINGTON, D.C.

v nedeľu 14. Septembra 2014 o 11.00 hod v dolnej krypte tejto baziliky a na ktorú Vás všetkých srdečne pozývame. Sedembolestná Panna Mária nás naučí, že obeta a bolesť je cestou skutočnej lásky. Lásky, ktorá aktívne koná všetko pre dobro a posvätenie svojho okolia a tak ohlasuje, že konečné víťazstvo patrí Kristovi. Ježiš zvíťazil aj vo vzťahu manželov Coborovcov, keď sa spolu dokázali v láske a porozumení modliť.

Vyprosujem Vám do nového kalendárneho roka 2014 na príhovor našej nebeskej Matky, hojnosť Božieho požehnania, mnoho síl a pomoci Ducha Svätého pre konanie dobra.

Pořád zde zůstává Boží láska, ve kterou věříme - KAREL FOŘT

z knihy Karel Fořt v rozhovoru s Janem Paulasem
vydalo: Karmelitánské nakladatelství (převzato z www.vira.cz)

Vidíte na stáří i nějaké přednosti? Dosáhl jste věku, jemuž se říká „podzim života“? Stáří se dnes lidé obvykle obávají. Vidíte v něm i nějaké přednosti?

Starý člověk má životní i dějinné zkušenosti, které se mohou těm mladším hodit. Čím déle se na tomto světě dívá kolem sebe, tím více věci dává do souvislostí a přemýšlí o nich. Jeho pohled má proto cosi do sebe. Mnozí z římských historiků uvádějí jako jeden z pramenů „svědectví starců“. Také naši předkové oceňovali zkušenost stáří – říkalo se tomu „moudrost starců“. Stáří dává člověku více volného času, aby se mohl životem hlouběji zabývat a formulovat své zkušenosti. A pak už záleží jen na mladých, zda jeho poznatky ocení, nebo jimi pohrdnou a promarní tak příležitost neopakovat chyby svých otců.

Další pozitivní hodnotou stáří je lidské zrání. Patří k tomu i všechny jeho těžkosti, hlavně nemo-

ci. Na Slovensku se říkalo „staroba sama choroba“, zatímco v Čechách se užívá úsloví „proti věku není léku“. Ale i ta poslední zkušenost člověka, zkušenost s utrpením, je určitou devizou – má nás připravit, abychom dozráli k tomu, co nás podle naší víry čeká. Stáří učí člověka také pokoře. Když byl ještě při síle, zakládal si na tom, že nikoho nepotřebuje. Pak přijde stáří, nemohoucnost a on najednou potřebuje někoho, kdo by mu pomohl. Kolikrát je to velké ponížení, když si něco nemůžete udělat sami a musíte si to vyprosit, vyžebrot či zaplatit.

A nakonec ke stáří patří i to, že je člověk na tomto světě stále více osamocen – aspoň pokud se týká vrstevníků a přátel. To samozřejmě proměňuje jeho pohled na smrt. /.../

Já se nyní snažím sdělovat své životní zkušenosti a zážitky. Jako podtitul pro tuto knihu bych nejraději zvolil latinskou parafrázi

Caesarova výroku „veni, vidi, vici“ (přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem). Zněla by „veni, vivi, vidi“ – přišel jsem, žil jsem, viděl jsem. A co jsem viděl, to se snažím sdělit v našem rozhovoru.

Do jaké míry to, co jste viděl, měnilo a posouvalo vaši víru?

Určitě ji to někam posunulo. Člověk se vyvíjí, jinak zakrní – což platí i v náboženském životě. Sv. Pavel to krásně vyjádřil slovy: „Když jsem byl dítě, mluvil jsem jako dítě...“ V průběhu života jsem musel své náboženské představy doplňovat a opravovat, to je přirozené. Je bohužel tragédií některých křesťanů, že představy přijaté v dětství se u nich dál nevyvíjely. Když pak přišla životní krize, jejich dětská víra ten nápor nevydržela a oni opustili nejen ji, ale i křesťanství.

Hledíte tedy do budoucna s nadějí?

Náš svět se bude pořád měnit (jako ostatně vždycky), toho se nebojím. Věřím, že církev „brány pekelné nepřemohou“ a že evangelium v sobě nese cosi trvalého, co odpovídá lidské přirozenosti.

S každým novým člověkem se rodí i potenciální křesťan, který může vstoupit do jedinečného vztahu s Bohem. Z dobrodružství víry není nikdo předem vyloučený. A to je přece úžasné! Svět nebude nikdy rájem, byť se o to budou různé ideologie vždy znovu a neúspěšně snažit, ale na druhé straně „až se nám cíle zašerí a v temnu nás hrůzy j mou“ (jak se zpívá v mariánské

poutní písni), pořád zde zůstává Boží láska, ve kterou věříme. Vždyť jen s vědomím, že náš osud je v Božích rukou, se dalo prožít minulé století se všemi jeho hrůzami.

Mons.
Karel
Fořt
zemřel

21. ledna
2014

Karel Fořt - známý spíše jako "Otec Karel" z Radia Svobodná Evropa se narodil 8.11.1921 v rodině četnického důstojníka v Rožmitále pod Třemšínem. Byl skautským vůdcem, za což byl roku 1940 zatčen gestapem a vězněn. Poté se rozhodl pro kněžskou dráhu. Vysvěcen byl několik měsíců po komunistickém puči roku 1948. Jako kněz působil ve Vimperku, odkud spravoval řadu šumavských farností. Pastoračně se staral i o dosud neodsunuté sudetské Němce. Když kolem něj začal komunistický režim stahovat smyčku, utekl roku 1950 na poslední chvíli za hranice a zamířil na misie do Alžírsko, kde zažil i nelítostný teroristický "národně osvobozenec" boj. Následně odešel do Německa, kde postupně vybudoval celou síť českých center. Sám vedl českou farnost v Mnichově a působil v rádiu Svobodná Evropa. 28. 10. 2012 propůjčil Mons. Karlu Jaroslavu Fořtovi prezident Václav Klaus Řáde Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva. Karel Fořt prožil zajímavý, napínavý a plodný život ve službě Bohu a vlasti.

10 Things Pope Francis Wants You to Know

John L. Allen, JR

Tato malá knížečka nám podává srozumitelně deset věcí, které chce papež František zdůraznit ve svém pontifikátu. Autor knížky John Allen, Jr., je vatikánský zpravodaj pro CNN, spisovatel a korespondent pro *National Catholic Reporter*. Píše o hodnotách, vizích a také poselství, které má papež pro nás. Jsem rád, že můžu sdílet myšlenky této krásné knihy s Vámi.

Fr. Antonín

We are All Franciscans Now

Francis is a pope of firsts in many respects: the first non-European in at least 1,000 years, depending on how you define “Europe”; the first pope from Latin America, and the first from the developing world; and the first Jesuit pope.

Among his various firsts, however, perhaps the greatest stunner of all is that he’s the first pope in the history of the Church to take the name “Francis.” No matter how long his papacy lasts, the new pontiff’s very first decision will probably rate as among his boldest.

Over the centuries, some experts on the papacy argued that no pope could, or should, ever take that name, comparing it to “Jesus” or “Peter.” There’s only one of those iconic figures, or so the argument went, and it would be borderline sacrilegious for a pope to claim such a name for himself.

Adding to the irony is that a Jesuit pope took the name of the founder of the Franciscans. (In the early moments after the name was announced, some wondered if the new pope had actually intended to honor the great Jesuit missionary St. Francis Xavier. Reports from inside the conclave, however, made clear that he immediately told the cardinals it was in honor of Francis of Assisi. He subsequently explained his reasons for making that choice in public settings.)

So, what’s in a name?

When they think about “the Church,” Catholics typically see two faces. There’s the face of the institution, which is about infrastructure and resources, rules and regulations, and a hierarchical chain of command. Then there’s the Church of the spirit, a humble and simple community of equals with a special love for the least of this world. Ideally the two go together, but any case they’re distinct.

By taking the name “Francis,” the pope has essentially said that the second face of the Church must shine through in a new way. In other words, Francis has offered a whole program of governance, an entire ecclesiastical vision, in a single word.

In his March 16 session with journalists, the new pope said his old friend, Claudio Cardinal Hummes of Brazil, urged him upon election, “Don’t forget the poor.” That made him think of Francis, he said, as did the scourge of war and damage to the environment. All that, he said, made Francis an obvious choice.

To be clear, this Jesuit pope has not forgotten his roots. In fact, he also told the media that some cardinals had jokingly suggested he should take the name Clement, a mocking tribute to Pope Clement XIV, who suppressed the Jesuits in the eighteenth century (and who, by the way, was a Franciscan!)

Yet by taking the name “Francis,” the new pope has essentially said that what Francis of Assisi represents is no longer the property of a particular religious congregation or a particular spiritual school in Catholicism. Instead, it’s the exemplar for Christian life at all levels, including the very top of the hierarchy.

In effect, Pope Francis wants you to know that we’re all Franciscans now.

Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii

**Pořádá v neděli 2. března
po mši svaté v hale naproti kostelu
MASOPUSTNÍ ZÁBAVU**

Obědy se vydávají od 12 hodin

Později odpoledne párky, klobásy, káva, čaj a další speciality

Od 1.00 do 6.00 hraje

KRAJANSKÁ HUDBA KONTAKTY

**pod vedením Jozefa Juráši s repertoárem českých a slovenských
písní.**

Vstupné \$ 5.00, děti zdarma

PŘIJĎTE SE POBAVIT A PŘIVEĎTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ !

19 nových kardinálů

PAPEŽ FRANTIŠEK OZNÁMIL jména 19 nových kardinálů včetně jednoho, který pochází z Kanady a šesti, kteří jsou z Latinské Ameriky. Papež zveřejnil jména 12. ledna na svatopeterském náměstí po polední modlitbě. Počet kardinálů dosáhne počtu 218 a těch, kteří mohou volit nového papeže (mladších 80 let), bude 122. Limit pro volící kardinály je 120 - stanovený papežem Pavlem VI. Dva kardinálové však dosáhnou 80 let v březnu tohoto roku. Pět nových kardinálů, kteří mohou volit, pochází z Latinské Ameriky. Tím bude mít tento region 16 procent hlasů. Latinská Amerika je domovem 40 procent věřících z celkového počtu katolíků. Jmenování nových kardinálů proběhne tradičně 22. února, na svátek Stolce sv. Petra.

Jména nových kardinálů:

1. - Pietro Parolin, titulární arcibiskup Acquapendente, státní sekretář.
2. - Lorenzo Baldisseri, titulární arcibiskup Diocleziana, generální sekretář biskupského synodu.
3. - Gerhard Ludwig Müller, Arcibiskup-emeritní biskup Řezna, prefekt Kongregace pro nauku víry.
4. - Beniamino Stella, titulární arcibiskup Midila, prefekt Kongregace pro klérus.
5. - Vincent Nichols, arcibiskup Westminsteru (Velká Británie).
6. - Leopoldo José Brenes Solórzano, arcibiskup Managuy (Nikaragua).
7. - Gérald Cyprien Lacroix, arcibiskup Québecu (Kanada).
8. - Jean-Pierre Kutwa, arcibiskup Abidjan (Pobřeží slonoviny).
9. - Orani João Tempesta, O.Cist., arcibiskup Ria de Janeiro (Brazílie).
- 10.- Gualtiero Bassetti, arcibiskup Perugia - Città della Pieve (Itálie).
- 11.- Mario Aurelio Poli, arcibiskup Buenos Aires (Argentina).
- 12.- Andrew Yeom Soo jung, arcibiskup Seoulu (Jižní Korea).
- 13.- Ricardo Ezzati Andrello, S.D.B., arcibiskup Santiaga del Cile (Chile).
- 14.- Philippe Nakellentuba Ouédraogo, arcibiskup Ouagadougou (Burkina Faso).
- 15.-Orlando B. Quevedo, O.M.I., arcibiskup Cotabato (Filipíny).
- 16.-Chibly Langlois, biskup di Les Cayes (Haïti).

Spolu s nimi připočtu mezi členy kardinálského kolegia 3 emeritní arcibiskupy, kteří vynikli svojí službou Svatému stolci a církvi.

- 1.- Loris Francesco Capovilla, titulární arcibiskup Mesembria (Itálie).
- 2.- Fernando Sebastián Aguilar, C.M.F., emeritní arcibiskup Pamplony (Šp.).
- 3.- Kelvin Edward Felix, emeritní arcibiskup Castries (Antily).

GRATULUJEME:

Celá krajanská rodina gratuluje vše nejlepší paní **Anně Sikorjakové** k jejím kulatým narozeninám, kterých se dožívá 22. února. Milá Aničko, děkuji Ti za starost a pomoc při organizování všech akcí v naší komunitě.

Přeji Tobě i celé Tvé rodině hodně zdraví elánu a hlavně Boží požehnání do dalších let. Za celou krajanskou rodinu ze srdce přeje

Fr. Antonín

Obraz Panny Marie Hostýnské v New Yorku

Vážení přátelé, jsem velice rád, že na výzvu z minulého čísla Zvonu odpovědělo hned několik štědrých dárců. Na návrhu obrazu, který bude namalován na stropě v konkatedrále sv. Josefa v Brooklynu, se pracuje. Věřím, že v příštím čísle Vám budu moci ukázat návrh obrazu.

Na obraz přispěli:

Božena Schmiedt, Jiří a Marta Hnízda, Tonda a Helena Kočica, Václav Sedláček, Vlasta Krupkova, Ludmila Sedlackova, Helen Otypka.

Všem dárcům děkuji a v modlitbě prosím o přímluvu

Panny Marie za ně a jejich rodiny.

Fr. Antonín

Vzpomínka na zemřelé:

Pan **Lubomír Hromádka** zemřel 1. ledna 2014 v hospici ve Washingtonu. Přispíval také několikrát do našeho časopisu Zvon. Odpočínutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí.

Paní **Jiřina Friedrichová - Přenosilová**, která dlouhá léta žila v New Yorku, než se přestěhovala na Floridu, zemřela 3. ledna 2014 v Nursing Home. Odpočínutí věčné dej ji, Pane, a světlo věčné ať ji svítí.

Vzpomínají přátelé z Floridy.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli: Vladimír a Jana Pavlovsky, Irene Mergl, George a Hedvika Kratci, Miroslav Kaspar, Miro Burjetka, Jarmila a Radomil Vins, N.K. Granzotti, Jirina Zaros, Rev. Odilo Crkva, Helen Hlinka, Peter a Greta Bunza, Vladimír a Jane Brotanek, Helen Otypka, Libuse Kral, Pavel a Jitka Illner.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci únoru:

George K. Kolasa 1. února, Helena Weirich 3. února, Libuše Král 7. února, Petr Štec 8. února, Marta Bláhová 10. února, Mathilde Halka 14. února, Jarmila Šurláková 16. února, **Anna Sikorjak 22. února**, Daniela Neyland 25. února, Jindřich Kotvrda 26. února, Jarmila Weirich 27. února

úmysly mši svatých v měsíci únoru 2014

datum	úmysl	dárce
2-01	Za zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu v roce 2014	Hedvika Krátká
2-02	Za celou rodinu Kocurkovu, za dar zdraví	rodina Kocurkova
2-05	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanák
2-06	Za Ing. Arch. Zdenka Homoláče	Alena Homoláčová
2-09	Za zemřelého manžela Aloise Hanáka	Milada Hanák
2-10	Za zemřelého manžela Dr. Bohumíra Bunžu	Růžena Bunžová
2-12	Za zemřelého přítele Karla Krupku	Alena Homoláčová
2-15	Za zemřelého manžela Jana Hlinku	Helen Hlinka
2-16	Za rodinu Hromadku	Blažena Stránská
2-18	Za zemřelou Jiřinu Friedrichovou - Přenosil	bývalý manžel
2-19	Za zemřelého manžela	Anna Benáček
2-21	Za zemřelého přítele Karola Krupku	Ida Špišková
2-22	Za zemřelého manžela Jana Stránského	Blažena Stránská
2-23	Za zemřelé rodiče Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
2-25	Za zemřelou Jiřinu Friedrichovou - Přenosil	Hedvika Krátká
2-26	Za zemřelého přítele Jiřího Širokého	Jiří a Hedvika Krátká
2-27	Za zemřeho bratra Františka a jeho manželku a Jitku	rodina Bláhova
2-28	Za zemřelou rodinu Špiškovu a Michalíkovu	Ida Špišková

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šky na podporu pro časopis a missi: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Koncil v Kostnici (1414-1418)

16. ekumenický
koncil

Tento koncil měl jeden velmi důležitý úkol. Ukončit dlouholeté dvojvládní - jeden papež sídlil v Římě, druhý v Avignonu. Aby to bylo ještě komplikovanější, byl zvolen třetí papež.

Všechno začalo volbou nového papeže roku 1378. Rozbouřený římský lid žádal volbu římského nebo aspoň italského papeže, který by se nevrátil do Avignonu. Pod tímto tlakem kardinálové zvolili Urbana VI. Brzy poznali však omyl, když je papež terorizoval. Francouzští kardinálové opustili Řím a spolu s třemi italskými kardinály zvolili nového papeže Klementa VII. Tak začalo “Velké západní schizma”. Už dříve v dějinách existovali dva papežové najednou, ale dříve to bylo z popudu panovníka (např. císaře Fridricha), nikdy se nestalo, že by byli dva papežové zvolení stejnými kardinály. Španělé a Francouzi podpořili avignonského papeže, zatímco Němci a Angličané římského. Situace se stala nepřehledná a tak se hledalo východisko. Na koncilu v Pise v roce 1409 kardinálové sesadili oba papeže a zvolili nového Alexandra V. Rozkol se zdál být zažehnán. Ale opak byl pravdou. Oba papežové se cítili právoplatně zvolení a odmítli odstoupit. Po mnoha spletitých vyjednávání nakonec král Zigmund (syn Karla IV.) přinutil Alexandra V. vyhlásit koncil. Ten se sešel v listopadu roku 1414 ve Švýcarském městě Kostnici. Proč? Bylo vzdálené od Říma, daleko od francouzského vlivu a nakonec daleko od španělských ambicí. Koncilu se zúčastnilo velké množství kardinálů, biskupů, teologů. Protože koncil nebyl veden žádným papežem, byl rozdělen do pěti skupin, které měly jeden hlas při hlasování. Angličané - Francouzi - Němci - Italové - kardinálové. Při volbě papeže se každá skupina sešla odděleně a zvolila svého kandidáta. Jak je vidět, kardinálové měli pouze jeden hlas z pěti. Po mnoha vyjednáváních a komplikacích byli tři papežové sesazeni a byl zvolen papež Martin V. Koncil v Kostnici nastolil myšlenku “konciliarismu”. Koncil je nadřazený papežovi. Pro nás je koncil především událostí, kdy byl upálen kněz Jan Hus pro svou herezi. Pro Evropu a církve to bohužel byla jenom okrajová událost.

Popes of the Western Schism

